

davica, ki je zelo nevarna za otroke. Šole so še vsled teh bolezní zaprte. Grofinja Latour ima v Hrušiču blizu Gorice protestantovsko šolo a vzprejema tudi kat. dekleta va njo ter jih s časom prelevi v protestantovke. Vsled tega je velika nevolja med slov. ljudstvom na ono šolo. — Družba sv. Cirila in Metodija ima sedaj že tudi svojo prvo žensko podružnico v Trstu. To je lepo od tamošnjih slov. žen in mater, kajti s tem so pokazale, da jim je v resnici mar za to, da se slov. otroci vzredé po šolah v narodnem in katoliškem duhu. — Minister Tisza se je v ogerskem drž. zboru izrekel zoper vojsko med Avstrijo in Rusijo. To je dobro, da si je to izpoznanje pozno, kajti Madjari so bili ali so se delali nekaj časa sem, kakor da bi bili za tako vojsko.

Vnanje države. Da se razreši bolgarsko vprašanje, snide se v nekaterih dneh v Carigradu zbor ali konferenca poslancev onih držav, ki so bile uno leto v Berlinu sklenile pogodbo mirú med Rusijo in Turčijo. Sedanja bolgarska vlada, ki je Rusija ne mara, pa odstopi ter bode za tem volitev kneza, Jurija (ne Nikolaja) Leuchtenberga. Mi nimamo upanja, da pojde vse tako gladko. — V Carigradu sta sedaj dva unih treh Bolgarov, ki so bili pri vseh večjih državah trkali, naj bi jim pomagale otresti se ruskega strahú, kako ju bo sultanova vlada vzprejela? Če ju vzprejme prijazno, bode to znamenje, da bode dobro, če ne, bode pa še dalje staro ugibanje, kaj bo iz Bolgarije. — Srbski pa Rumunski kralj podata si te dni v Bukareštu roke. To se brez dvoma ne izgodi le za kratek čas. — Med Nemci in Francozi je velik nemir, vsako uro lahko počí. Toliko oboroževanje, kolikor se ga godi po obeh državah, ne bode za šalo. Sedaj se že tudi ne taji to oboroževanje na nobeni strani, samo tega ne dá nobena, ne Francija, ne Nemčija veljati, da se godi zavoljo kake vojske. — Angleški lordje, to je veliki gospodje, ki imajo za kraljico prvi besedo o kaki novi postavi, niso za to, da volijo tudi ženske, kedar jim gre za drž. poslanca ter so enako postavlo koj s kraja zavrgli. Zoper Irce se pa hoče v Angliji odslej ostro postopati, mi padvomimo, da bo to kaj izdalo. Dati jim pravico, to je še edino zdravilo pri nesrečnih irskih tlačanih. — Na Francoskem bije sedaj vojni minister, general Boulanger, na bobenj mirú a nič se ne vidi, da bi s tem kaj doma opravil, še manj pa se mu verjame na Nemškem. Tam menijo, da mož le slepari. To je že tudi mogoče. — V Italiji je nekaj mož, ki bi radi spravili sv. očeta s kraljem, tako nek Frazzati. Tega so volili v drž. zbor doli v Kalabriji, da-si so zoper njega sovražniki sv. cerkve z vso strastjo rovali. — V Afriki prede Italijanom v deželi Massanah, katero so si lani prisvojili. Na naglem so tje več

vojakov te dni poslali. Je-li pa jih bode dovolje, da napravijo sopet mir, je še veliko vprašanje.

Smešnica. 5. Nekaj postaj pred Mariborom prisopiha v železniški voz neka dobro rejena, pa na videz imenitna gospa. Voz je bil že čisto poln, vseh deset prostorov je bilo zasedenih. Dobro odgojen dijak hitro ustane in težki gospej svoje mesto ponudi. V Mariboru se imenitna gospa vzdigne ter se zopet iz voza vali — ne reče pa nič in se ne poslovi. Ko je že bila nekaj stopinj od voza, jame jo neki šegav gospod klicati in pravi: „Gospa, hej, nekaj ste pozabili!“ Neverjetno hitro se je gospa zopet med vozovimi vrati prikazala in radovedno je gledala ter gospoda prašala: „No, kaj sem pozabila?“ — Gospod se pa zadovoljno smeje in jej reče: „Temu-le mlademu gospodu se še niste zahvalili, da je bil ustal in vam svoj sedež prepustil!“ — Vsi navzočni se na glas zakrohočejo, imenitni gospej se je pa sicer zavihani nos zdatno pobesil.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Svitli cesar so oč. šolskim sestram v Mariboru 300 glđ. iz svojega premoženja podelili, da si poravnajo dolge, ki so si jih naredile pri stavljenju svoje cerkve.

(Po zaslužanju) Kakor vedó novine, je te dni umrl M. Lopez. To je tisti mož, ki je bil svoje dni izdal mehikanskega cesarja, Maksimilijana, brata našega presvitlega cesarja. Mož od onih mal ni našel več mirú in je sklenil nekje v najskrajnišem mestecu Mehike svoje življenje. Nihče ni več maral za-nj. To je zaslužena kazen izdajice.

(Kmetško bralno društvo) v Rušah priredi 13. februarija t. l. veselico s tem-le vzporedom: 1. Zvezna; 2. Domovina (mešan zbor); 3. Na straži (moški zbor z bariton solo); 4. Tiha luna (mešan zbor); 5. Eno uro doktor. Burka v 1 dejanji; 6. Prosta zabava in ples. Svira vojaška godba.

(Posojilnica) v Celji ima svoj redni občni zbor dne 13. t. m. ob 3. uri popoldne v dvorani celjske čitalnice s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelnika; 2. poročilo predsednika nadzorstva; 3. potrjenje računov l. 1886; 4. razdelitev čistega dobička; 5. sprememba pravil; 6. nadopolnitev načelníštva in izvolitev novih udov odbora; 7. razni nasveti.

(„Raca.“) Po nekaterih listih se naznanja, da je vlada prepovedala razglašati oboroževanje, ki se godi v našem cesarstvu. Po naših mislih je to raca, katero so izpustile po svoji vodi tiste novine, ki bi rade zmerom kaj novega pisale, da vznemirjajo svoje bralce, ali ne vedó, kaj bi pisale. Doslej še ni take sile.